

„A bátorság a tudás sajátos formája. Tudjuk, mikor és hogyan kell félnünk, és azt is, hogy ne féljünk, amikor nem kell félnünk.”

(Dávid Ben Gurion)

Idén hetvenesztendőszéves Izrael, s negyvenöt esztendeje lesz, hogy elhunyt az állam első emblemikus vezetője, az Izraeli Ideiglenes Államtanács elnöke, majd a legelső miniszterelnök, Dávid Ben Gurion.

Bátor ábrahám utat jár az, aki hátat fordítva hétköznapi hasznoknak, kész egy magasabb, belső ösztönzésnek engedve, hallgatva a lelkiismeret szavára, egy csupán ígéretben és homályos körvonalakban fölsejlő jövő felé elindulni. Ez az erő hajtja azt a cári Oroszország által irányított lengyelországi Plonskban felnövekvő fiatal embert is, aki alig tizenegykét évesen már elhatározza, hogy életét a társadalmi, politikai küzdelmeknek szenteli. A hozzá csatlakozókkal ifjúsági mozgalmat hív életre, hogy elősegítse a Palesztinába való kivándorlást.

Forradalmi-cionista tevékenységért nem egy ízben állítják elő – még szibériai fogság is fenyegeti. Azonban ő nem hátrál, tovább gondolkodik és szervezkedik, közben gyorsan befejezi tanulmányait, s csatlakozik a Cionista Munkások közösségéhez is. A többszöri zaklatások, a szinte csak börtönnel kecsegtető jövő végül arra az eltökélt elhatározásra juttatja, hogy el kell hagynia szülőföldjét. Egy orosz kereskedelmi hajó fedélzetén érkezik meg – huszonhárom esztendősen – az Ígéret Földjére.

Azonnal beleveti magát a munkába földet művelő kétkezi dolgozóként. Rövidesen nevet is változtat, David Grünből Dávid Ben Gurionra – egy, a Második Templom lerombolása idején élt zsidó vezető iránti tiszteletből. Az ifjú Ben Gurion tovább hajtja a tettvég, hamar bekapcsolódik a politikai életbe, a munkásmozgalom lelkes és aktív tagja lesz; feladatokat vállal, cikkeket ír, újságot szerkeszt, sztrájkokat szervez. Hamarosan aztán megfogalmazódik a konkrét cél is: a zsidó emberek politikai függetlenségének kiharcolása Palesztinában. Politikai közösségének, a Póal Cijonnak egyik ismert irányítójává válik, közben folyamatosan képezi magát, a konstantinápolyi egyetemen jogi tanulmányokat folytat, de közben kitér az első világháború.

Palesztinai zsidó önkéntes milícia szervezésébe fog a zsidók elleni támadások miatt, de nem csak itt vállal tevékeny szerepet: ott van az angliai zsidó légió életre hívásánál, amelybe még az USA-ba utazva is sikerül fiatal önkénteseket toboroznia. Itt éri a Balfour-nyilatkozat híre, melynek tanúsága szerint: „Ófelsége kormánya jóindulatúlag tekint a zsidó nemzeti haza megeremelésére Palesztinában, és minden tőle telhetőt megtesz e cél elérésének elősegítésére, miközben világosan kell látnunk, hogy semmi sem csorbíthatja a Palesztinában fennálló nem zsidó közösségek polgári és vallási jogait, illetve a bármely más országban élő zsidók jogait és politikai státusát.”

Ben Gurion szerint: „Britannia nem adta vissza nekünk Palesztinát... [de] Britannia ...elismert minket mint nemzetet és a jogunkat egy országhoz. De csak a héber emberek tehetik ezt kézzelfoghatóvá, csak az ő lelkükkel, az ő erejükkel és tőkéjükkel építhetik fel a Nemzeti Otthonukat és érhetik el a nemzeti újjászülését.” Ezután már nincs megállása, Izrael Állam megalakításának álma, gondolata egyre nagyobb lelkesedéssel hajtja. Visszatérve Palesztinába, megalakítja a Zsidó Munkások Általános Szövetségét, majd pedig Izrael Földjének Munkáspártját. Mindeközben a britek kiadják a MacDonal-féle Fehér Könyvet, amely egy – a többségi arab lakosság nyomására létrejövő – bevándorlási korlátozáson túl (megszabta, hogy még öt évig összesen 75 ezer zsidó vándorolhat be Palesztinába) kijelenti, hogy tíz éven belül létre kell hozni az egységes, független palesztin

DÁVID BEN GURION EMLÉKEZETE

államot – vezetésében zsidók és arabok együttes részvételével.

Mindezek után Ben Gurion és „elvtársai” harcos küzdelembe fognak a londoni „Fehér Könyv” politika ellen és Izrael Állam megalakításáért. „Ha a brit kormány tényleg fent szándékozik tartani a hatalmát és kieroszakolni a Fehér Könyvet, akkor állandó és brutális erőt kell alkalmaznia” – jelenti ki Ben Gurion, aki 1945. október 1-jén kiadja a parancsot a britek elleni harc megkezdésére. Óriási küzdelem veszi kezdetét. A csúcspont az 1946. július 22-én a palesztinai brit főhadiszállás, a King David Hotel ellen végrehajtott, közel száz halálos áldozatot követelő robbantás, amely nagyban hozzájárul az ENSZ 1947-es közgyűlésére kidolgozott és beterjesztett Palesztinai rendezési terv elfogadásához. Ez alapján egy arab és egy izraeli állam jönne létre, míg Jeruzsálem a konfliktusok elkerülése végett ENSZ-igazgatás alá kerülne. Bár ezt a közgyűlés 33 igen, 13 nem és 10 tartózkodás mellett elfogadja – közöttük Dávid Ben Gurion is Izrael nevében –, azóta sem valósult meg, mivel a nemmel szavazó Arab Liga államai a végeredmény ellenére sem voltak hajlandók elfogadni a döntést.

Az 1946 közepétől szinte folyamatos utcai zavargások és erőszakos cselekmények fegyveres összecsapásokba torkollanak. A britek igyekeznek kordában tartani az eszkalálódó eseményeket, de csak részleges sikereket érnek el. Az 1947 őszére kidolgozott kiürítési tervhez tartják magukat, amely szerint 1948. május 15-én kell az utolsó katonának elhagynia az akkor már hivatalos Izrael Állam földjét. Még az ezt megelőző napon, a brit katonák többségének hajóra szállásával, május 14-én Ben Gurion kikiáltja a szabad és független Izrael Államot, amelyet azonnal megtámadnak az azt körülvevő arab országok, s kitér az első arab-izraeli háború.

Ben Gurion 1948-tól mintegy tizenöt éven át áll miniszterelnökként az állam élén. Politikai működése idején az ország háborúkból kerül ki győztesen – mindeközben a népesség egyre csak nő, megháromszorozódik, s ez a folyamat napjainkban is tart. Hatalmas munkával, hittel épült-szépült, fejlődött modern állam Izrael, a Szentföld. Ezen emléksorokat egy keresztény ember írja, akinek szívét, lelkét fájdalom és szégyen tölti el a zsidóság második világháborús vesztesége, pusztulása miatt, s elismerően tekint Dávid Ben Gurion hallatlan nagy meggyőződéssel végzett munkájára, a zsidóság új haza- és államteremtésére. A Ben Gurion által is képviselt cionizmus – amelyet mai világunkban sajnos egyesek szitokszóként használnak – egy „szent ügy”, amely Izrael fiainak visszatérését jelenti arra a földre, amit az örökkévaló Isten megígért nekik. Maga a kereszténység alapítója, Jézus Krisztus is megerősítette, s apostolai is hittek abban, hogy a Messiás második visszajövetele előtt Izraelnek léteznie kell. „Imádság csöndes dögvészért” című könyvében írja Iványi Gábor metódista lelképásztor: „Isten választotta ki a kis megvetett Izrael papi néppé a népek között... ennek a népek a vívdásai, hűtlenségei, bukása, majd újabb-

Meghalt a sobibóri felkelés utolsó vezetője

Meghalt Arkagyij Vajszpapir, a lengyelországi sobibóri haláltábor utolsó ismert túlélője – írja az MTI. Kilencvenhat éves korában érte a halál. 1943 októberében a foglyok fellázadtak, és mintegy tíz órát megölték. Vajszpapir egyike volt a felkelés nyolc szervezőjének.

A berlini székhelyű Meggyilkolt Európai Zsidóság Emlékhelyének közlése szerint Vajszpapir január 11-én hunyt el Kijevben. Arkagyij Vajszpapir 1921-ben született a dél-ukrajnai Herszon megye egyik falujában. 1941-ben hívták be a szovjet hadseregbe, és részt vett Kijev védelmében. 1943-ban súlyosan megsebesült, fogságba esett, és zsidó származása miatt a sobibóri koncentrációs táborba szállították. Egyike volt azon keveseknek, akik nem kerültek azonnal gázkamrába, hanem munkára küldték.

Rabok Sobibórban

1943 októberében a foglyok fellázadtak, és mintegy tíz órát megölték. Vajszpapir egyike volt a felkelés nyolc szervezőjének. A harcok során a tábor foglyainak mintegy fele, hatszáz ember szökött meg, százukat azonnal elfogták, kétszáz társukat pedig később. Vajszpapir ahhoz a 47 menekülőhöz tartozott, akik túléltek a második világháborút.

A felkelés után a náci örök agyonlőtték a többi foglyot, és felszámolták a tábor. 1942 márciusa és 1943 októberé között mintegy 167 ezer embert – szinte kizárólag zsidókat – gyilkoltak meg Sobibórban az amerikai Holokauszt Emlékmúzeum adatai szerint.

Arkagyij Vajszpapir egész családját elveszítette Ukrajna náci megszállása alatt – közölte a német holokauszt- emlékközpont. A háború után megnősült, és két fia született. 1994-ig, nyugdíjba vonulásáig Kelet-Ukrajnában dolgozott, utána költözött Kijevbe.

MEGJELENT!

Róna Tamás és Nógrádi Gergely:
Toda!

Zsidó hittankönyv III. része

A kötetet legkényelmesebben
megrendelheti a
WWW.ZSIDOKONYVEK.HU
webshopban.

A kötet ára
bruttó
3570 Ft.-

Kereshényi Z.

(Idézetek, adatok és kép forrása: internet, valamint az „Imádság csöndes dögvészért” c. kötet, 2011.)

